

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	
Érkezett: 2021 SZEPT 15.	
Példány: 1	Kezelőiroda: [REDACTED]
Melléklet: 7 db	Postacím: 1088 Budapest

FEHÉRGYARMATI JÁRÁSBÍRÓSÁG	
2021 SZEPT 07.	
2.P.20.391/2019	
db Melléklet: db	
Fu	

Dr. Kovács Zsolt Csaba ügyvéd

Az Alkotmánybíróság részére
 Az első fokon eljáró Fehérgyarmati Járásbíróság útján
 4900 fehérgyarmat, Kossuth tér 36.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott **[REDACTED]** (született: **[REDACTED]**)
[REDACTED]
 indítványozó (képviselőként eljár: dr. Kovács Zsolt Csaba ügyvéd **[REDACTED]**)
[REDACTED]
 az Alkotmánybíróságról szóló **2011. évi CLII. törvény (Abtv.) 27. §-a** alapján, a bírói jogalkalmazás alaptörvény-ellenessége miatt az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a **Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv.V.20.330/2021/7. számú közbenső ítéletének** alaptörvény-ellenességét, és az **Abtv. 43. §-ának** megfelelően azt semmisítse meg és kötelezze a Kúriát új eljárás lefolytatására és új határozat meghozatalára.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A felülvizsgálati bíróság neve és a határozat száma:

Kúria Pfv.V.20.330/2021/7. számú ítélet

A másodfokú bíróság neve és jogerős határozat száma:

Nyíregyházi Törvényszék: 1.Pf.20.295/2020/13.

Az elsőfokú bíróság neve és az eljárásban született határozat száma:

Fehérgyarmati Járásbíróság 2.P.20.391/2019/6.

A jogerős közbenső ítélet alapján - csak az összecszerűség megállapításra - a Fehérgyarmati Járásbíróság szakértőt rendelt ki, ügyszáma: Fehérgyarmati Járásbíróság **2.P.20.152/2021.** szám, azonban a **jogalap tekintetében** nincs folyamatban polgári per.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyeszm.	2
Értékm.	2019.07.10.
Tárgyszám	
Műhely	

A Fehérgyarmati Járásbíróság, mint előfokú bíróság „egyéb vegyes kötelem”ként tárgyalta felperes keresetét, a **2.P.20.391/2019/6.** sorszám alatt meghozott ítéletében megállapította, egyrészt, hogy a felperes keresetét (**Ptk. 6:331§-Bérleti szerződés, 6:138.§- a teljesítés követeléséhez való jog, a 6:26.§- a tartozáselismerés, Ptk 6:34.§,- a teljesítés általános szabálya, 6.47§(1) bek.-a kamat**) ezen jogszabályhelyekre és a [REDACTED] alperes által 2011. július 04. napján aláírt **felelősségvállaló nyilatkozatra alapította.** A Járásbíróság ítéletében megállapította, hogy „Életszerű azon felperesi okfejtés is, hogy az adóstársként történő kötelezettségvállalás a tartalma szerint néha [REDACTED] fehérgyarmati lakosnak a perbeli bérleti szerződésből eredő, bármikor keletkezett tartozásáért történő felelősségvállalást jelentette.” A Járásbíróság ítéletében kötelezte az akkor már egyedüli alperest, [REDACTED] 10.319.014, Ft. tőke és járuléka, költség megfizetésére, a marasztaló ítéletét a fenti alperesi nyilatkozatra és a **rPtk. 242.§-ára (tartozáselismerés)** alapította.

A [REDACTED] felperes „**perben érvényesített joga**” egyértelműen a Ptk. 6:26.§-ába foglalt tartozáselismerés volt, valamint azt állította felperes, hogy felperes és a férjem, [REDACTED] között kötött bérleti szerződés és a 2011-es okirat „Nyilatkozat” alapján én „**egyetemleges adóstárs**” vagyok a [REDACTED] által felhalmozott, **összegserűségében nem ismert tartozásnak, vagyis korlátlan anyagi felelősség terhel a megtérítésért felperessel szemben.** Az egyetemleges adóstárs minősítéssel és a korlátlan felelősséggel kapcsolatban felperes semmilyen jogszabályi hivatkozást nem jelölt meg.

A Fehérgyarmati Járásbíróság ítélete szerint „felperes a keresete jogalapjául a fenti jogszabályhelyekre (**Ptk: 6:331§, 6:138.§, a 6:26.§, 6.34.§, 6.47§(1) bek.**) hivatkozott, **de az alperes felelősségét az általa 2011. július 4. napján aláírt írásbeli felelősségvállaló nyilatkozatra alapította.** A Járásbíróság ítéletében bár helyesen állapította meg, hogy a felek közötti „tartozáselismerés” jogviszonyra a **régi Ptk.** szabályait kell alkalmazni azonban - álláspontom szerint téves - következtetésre, hogy néhai férjem felperessel kötött bérleti szerződésének „**egyetemleges adóstárs**” vagyok és a tartozáselismerésekre is tekintettel **felelek „ a perbeli szerződésből eredő, bármikor keletkezett tartozásáért”.**

A **Nyíregyházi Törvényszék**, mint másodfokú bíróság „egyéb vegyes kötelem”ként tárgyalta ugyancsak a pert, alperes fellebbezését a **2.Pf.20.295/2020/13.** sorszám alatt meghozott ítéletében - konkrét anyagi jogszabályhely megjelölése nélkül - elutasította, és „**régi magánjogunkban ismert tartozáselvállalásra**”, szerződési szabadságra alapítottan megállapította alperes „**egyetemleges felelősségét**” néhai [REDACTED] tartozásával kapcsolatban a csatolt iratok alapján. Hivatkozott továbbá a 2/2010. (XI.28.) PK. vélemény 5.a.) pontjára is a Törvényszék, hogy a keresethez kötöttség nem jelent jogcímhez kötöttséget.

A **Kúria** hatályában fenntartotta a Nyíregyházi Törvényszék ítéletét, azzal, hogy sokkal részletesebb indokolást adott a rPtk és a rPp alapján. A Kúria fenntartotta azt a bírósági álláspontot, hogy a keresethez kötöttség nem jelent jogcímhez kötöttséget, vagyis nincs perjogi akadálya annak, hogy a felperes újPtk-ra hivatkozása mellett a bíróság régi Ptk szabályai szerint döntsön. Másrészt (ítélet 8. pont: „ a bírói gyakorlat a régi Ptk. mellett is kialakította a tartozáselvállalás jogintézményét. Ennek lényege, hogy a nyilatkozó kötelezettségvállaló nyilatkozatával nem a kötelezett helyébe, hanem mellé lép, azaz a tartozáselvállalás eredményeként az eredeti kötelezett és a tartozást elvállaló együtt válik a jogviszony jogosultja felé kötelezetté. A régi Ptk. 200.§ (1) bekezdése lehetővé teszi nem nevesített szerződések megkötését is, így az, hogy a tartozáselvállalás jogintézményét a régi Ptk nem szabályozta, nem zárta ki a felek között olyan tartalmú megállapodás létrejöttét még akkor sem, ha a megállapodásuk helyes jogi minősítésével nem voltak tisztában. ....A tartozáselvállalás eredményeként az eredeti kötelezett és a tartozást elvállaló személy között kötelezetti egyetemlegesség jön létre a jogosulttal szemben fennálló tartozás megfizetésére.”..” Az alperesi nyilatkozatra a megtételkor hatályos

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Indítványozó kijelenti, hogy a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság a **Pfv.V.20.330/2021/7.** számú közbenső ítéletével lezárta az ügy jogalapját, indítványozó a **jogalap tekintetében** az összes jogorvoslati lehetőségét kimerítette. Indítványozó kijelenti, hogy az ügygel kapcsolatban **nincs** folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve indítványozó **nem** kezdeményezett az ügyben perújítást (jogorvoslatot a törvényesség érdekében) az ügyben.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A Kúria **Pfv.V.20.330/2021/7.** számú közbenső ítéletet az alperes jogi képviselője, [REDACTED] az ügyfélkapujában elektronikusan vette át **2021.07.09.** napján, vagyis az indítvány benyújtásának utolsó napja, a **60. nap 2021.09.06.** napja.

A **60 napos határidő 1 nappal való túllépése miatt igazolási kérelmet** terjeszttek elő külön beadványban. Az igazolási kérelem Alkotmánybírósági elfogadása esetére az indítványozó úgy nyilatkozik arról, hogy az **Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő (az alkotmányjogi panasz benyújtására alapjául szolgáló bírói döntés közlésétől számított 60 nap) megtartásra került.**

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

[REDACTED] a fenti peres eljárásokban alperesként vett részt, ezért az ügygel kapcsolatos érintettsége nem kíván külön bizonyítást, az alkotmányjogi panaszban támadott bírói döntés a jogait, érdekeit nyilvánvalóan érinti.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

A Kúria döntéssel kapcsolatosan az indítványozó elsősorban azt kifogásolja, hogy az alperesi indítványozónak a másik féllel (felperessel) szembeni jogegyenlősége (perbeli jogegyenlősége) nem volt biztosítva a perben

A bírósági jogalkalmazás során a Kúria – amely szervnek egyébként az egységes (és törvényes) bírósági jogalkalmazáson kellene örködnie – anyagi jogilag törvénysértő – contra legem - ítéletet hoz,¹ amelynek közbenső ítélet indokolása egyértelműen utal arra, hogy az a Kúria ítélezési gyakorlatába („élő jog”) illeszkedik. Álláspontom szerint a Kúria ítélete (jogalkalmazás, jogértelmezése) nem felel meg a bírósági jogalkalmazásra irányadó jogszabályoknak, contra legem, és így alapvetően jogállamilag kifogásolható és Alaptörvény ellenes.

A fentiek miatt illetve az alperesi indítványozó „a bírósági jogalkalmazás során ellehetetlenített alperesi védekezés” miatt, valamint a Kúria közbenső ítéletében nem is adott „ésszerű indokolást” az ítéletéhez, így sérült az indítványozó „az indokolt bírói döntéshez való joga” is.

Úgy vélem, hogy a Kúriai közbenső ítélettel – az Alaptörvény 28. cikkének – alkotmány konform jogértelmezés megsértése merül fel, amely a bírói döntést érdemben befolyásolta.

A fentiek alapján

- **A bírói döntés nyilvánvalóan figyelmen kívül hagyta a perbeli felek jogegyenlőségére vonatkozó alkotmányos előírást, a Kúria és a Nyíregyházi Törvényszék bíróságok jogalkalmazása – mivel érdemben nem felperes anyagi jogi előadását tárgyalták, mérlegelték – ellehetetlenítették alperes érdemi védekezését, a Kúria döntését olyan nem irányadó, nem kötelezően alkalmazandó bírói gyakorlatra alapította, amely bírói gyakorlat - álláspontom szerint – contra legem és így Alaptörvény ellenes.,**

¹ Darák Péter előadása: „A belső bírói fórumok, az oktatás és az informális csatornák szerepe az ítélkezési gyakorlat egységesítésében”

„A kifejezett tilalom mellett létezik az engedélyezés elve, melynek lényege, hogy a legfőbb jogalkotó a bírót elismeri ugyan jogkeletkeztető lényezőként, anélkül azonban, hogy őt törvényhozói rangra emelné. A bírói jogalkotás megengedett, de csak korlátozottan, és pedig abban az esetben, ha írott jog nem áll rendelkezésre az ügy eldöntéséhez. Ennek tipikus példája a svájci polgári törvénykönyv híressé vált 1.§-a, amely szerint „ha a törvényből nem vehető ki rendelkezés, a bírónak a szokásjog szerint kell döntenie, s ha ilyen is hiányzik, a szerint a szabály szerint kell döntenie, amelyet ő, mint törvényhozó megalkotna. A svájci rendezés egyfajta köztes megoldásként fogható fel az angolszász és a kontinentális jogfelfogás között. Pozitívuma, hogy a bírói jog megengedésével egyidejűleg hierarchiába állítja az írott jogot, a szokásjogot és a bírói jogot – ezzel kimondja, hogy a bírói jogalkotás sohasem mehet végbe contra legem.”

- a bírósági jogalkalmazás során a Kúria a szerződési szabadságra és - az egyébként semmilyen kötelező erővel nem bíró - Kúriai eseti döntésekre hivatkozva, „nem létező” anyagi jogi normára alapította az ítéletét,
- Kúria „nem is adott „ésszerű indokolást” a közbenső ítéletéhez, így sérült indítványozónak a tisztességes bírósági eljárás követelményéből fakadó „indokolt bírói döntéshez való joga”.
- A Kúriai közbenső ítélete sérti az alkotmány konform jogértelmezésre vonatkozó előírását, amely jogértelmezés a bírói döntést érdemben befolyásolta.

Az Alaptörvénynek az indítvánnyal érintett – sérülni vélt - rendelkezései:

„**Az Alaptörvény Alapvetés B) cikk** szerint Magyarország független, demokratikus jogállam.

„**Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése** szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

„**Alaptörvény 28. cikk** A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambuláját, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

Indítványozó a fenti indokokra tekintettel kéri a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Pfv. V.20.330 /2021/7. számú közbenső ítéletének Alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azt semmisítse meg és kötelezze a Kúriát új eljárás lefolytatására és új határozat meghozatalára.

I. Jogegyenlőség:

A [REDACTED] felperes „perben érvényesített joga” – az egész per folyamán – vagyis első-, másodfokon és a felülvizsgálati ellenkérelmében is - egyértelműen az új Ptk volt (Ptk: 6:331§, 6:138.§, a 6:26.§, 6.34.§, 6.47§(1) bek.), az új Ptk. 6:26.§-ába foglalt tartozáselismerés volt, valamint azt állította felperes, hogy felperes és a férjem, [REDACTED] között kötött bérleti szerződés és a 2011-es okirat „Nyilatkozat” alapján én „**egyetemleges adóstársa**” vagyok a [REDACTED] által felhalmozott, **összegszerűségében nem ismert** tartozásának, és így **korlátlan anyagi felelősség terhel a megtérítésért felperessel szemben**. Az egyetemleges adóstárs minősítéssel és a korlátlan felelősséggel kapcsolatban felperes semmilyen jogszabályi hivatkozást nem jelölt meg.

A Fehérgyarmati Járásbíróság a marasztaló ítéletét a fenti alperesi nyilatkozatra és a rPtk. 242.§-ára (tartozáselismerés) alapította.

A Nyíregyházi Törvényszék és a Kúria gyakorlatilag a szerződési szabadságra alapították közbenső ítéleteiket.

A Nyíregyházi Törvényszék közbenső ítéletében illetve a Kúria is hivatkozik az EBH 2004.1143. szám alatt közzétett eseti döntésre, amely szerint „a bíróságot a kérelemhez kötöttség szabálya nem zárja el attól, hogy eltérő jogcímen minősítse a kereseti kérelemben megjelölt jogot, ha a helyes minősítéshez valamennyi tény, bizonyíték, adat rendelkezésre áll.”

Mivel az eltérő jogcímen minősítéshez nem állt rendelkezésre további anyagi jogi norma és kötelezően alkalmazandói bírói jog sem, ezért az eltérő jogcím szerinti ítélet – álláspontom szerint – megalapozatlan.

Bár az új Pp. egyértelművé tette, hogy a bíróság kötve van a felek anyagi jogi állításaihoz, azonban jelen esetben a rPp. alapján lefolytatott ügyben azt az álláspontot képviselte a Kúria (és a Járásbíróság és a Törvényszék is), hogy a keresetkez kööttség nem jelent jogcímhez kööttséget.

Tehát hiába hivatkozott minden szempontból téves jogszabályhelyekre a jogi képviselőből eljáró felperes, az eljáró bíróságok „felperes helyett” megtalálták a megfelelő indokolást, hogy mi történt az ügyben. Hangsúlyozom, hogy felperes a **felülvizsgálati ellenkérelmében is** fenntartotta azt az álláspontját, hogy az újPtk alapján kéri kötelezni alperest. Természetesen az soha nem derült ki egyik ítéletből sem, hogy milyen anyagi jogi normán alapul akár az egyetemleges, akár a korlátlan anyagi felelősségem.

Álláspontom szerint az bírósági gyakorlat, hogy a bíróság nincs kötve a felperes anyagi jogi jogállításhoz –azért is változtatta meg az új Pp-vel ezt a jogalkotó – teljesen elbizonytalanítja a per tárgyát, és az **alperesi védekezést pedig ellehetetleníti (hiszen az ellen is kellene védekeznie az alperesnek, amit elő se terjesztett a felperes, ugyanakkor egy mindenre kiterjedő védekezéssel tippet ad alperes a felperesnek, hogy hol érdemes támadnia, amely bíróság által keltett szituáció súlyosan jogsértő az alperesre, így sérülnek a Pp. fegyveregyenlőségre és az Alaptörvény jogegyenlőségre vonatkozó előírásai is)** és ezen bírósági álláspont súlyos problémát okoz továbbá a jogerő, a bírósági végrehajtás során is. **Álláspontom szerint ezen bírósági eljárás során – alperesi szempontból - nem tekinthető jogállami bírósági jogalkalmazásnak.**

A Kúria ítélet (18) pont: „Az alperes a felülvizsgálati kérelemben **nem hivatkozott** a régi Ptk. 207. § (1) bekezdésben foglalt megsértésére, így a felülvizsgálati eljárásnak nem lehetett tárgya a 2011. július 4-i nyilatkozat értelmezése.”

Érdemes egy pillanatra megállni ennél a mondatnál. Egyik oldalról felperes bármit leírhat a keresetében, kérelmeiben – pl. annyi is elég lett volna, hogy ide a pénzt, dátum, aláírás, dokumentum csatolva – és a bíróság - az egyébként jogi képviselővel eljáró

felperes keresetét – mindenfajta anyagi jogi tényállítási korlát nélkül tárgyalja, másrészt itt alperes megkapja a Kúriától, hogy nem szóltál anyagi jogi kérdésben és pórul jártál. Úgy gondolom, hogy a fenti bírósági jogalkalmazás, ezen bírói jog, ezen bírói ítélet contra legem és Alaptörvény ellenes, ugyanis ezen bírósági eljárás felperest – egyébként törvényellenesen – előnybe hozza, és egyúttal alperest hátrányba hozza, **így sérültek a felek (perbeli) jogegyenlőségére vonatkozó szabályok.**

II. A szerződési szabadság és az azon alapuló jogalkalmazás

„régí Ptk.200. § (1) A szerződés tartalmát a felek szabadon állapíthatják meg. A szerződésekre vonatkozó rendelkezésektől egyező akarattal eltérhetnek, ha jogszabály az eltérést nem tiltja.

(2) Semmis az a szerződés, amely jogszabályba ütközik, vagy amelyet jogszabály megkerülésével kötöttek, kivéve ha ahhoz a jogszabály más jogkövetkezményt fűz. Semmis a szerződés akkor is, ha nyilvánvalóan a jóerkölcsbe ütközik.”

Természetesen senki nem akarja elvitatni a bíróságok azon jogát és lehetőségét, hogy – kötelező típuskénszer hiányában – a szerződési jog keretében született okiratok tartalmát minősítsék, értékeljék, értelmezzék, azonban ennek az értelmezésnek, értékelésnek is a hatályos/releváns anyagi jogi jogszabályok keretei között kell maradni. Mind a Nyíregyházi Törvényszék, mind a Kúria hivatkozik LB PK állásfoglalásra, azonban ezek a hivatkozások többnyire „az érvénytelenség témakörében” született, ami azért megtévesztő, mert az „in intergrum restitutio-s” ügyekben maga a jogalkotó ad szélesebb – szinte hivatali – jogkört a bíróságnak az érvénytelenség jogkövetkezményeinek kiküszöbölésére, ez pedig nyilvánvalóan nem érvénytelenségi ügy volt.

A Nyíregyházi Törvényszék és a Kúria közbenső ítélete alapvetően a **„szerződési szabadság”-ra épült**, azonban ez – álláspontom szerint – **önmagában azonban ez kevés egy tényállás felépítéséhez, mert a bíróság jogalkalmazás során a bírónak legalább egy (analóg) anyagi jogi normát kell találnia, hogy annak megfeleltesse a tényállást.** Anyagi jogi norma hiányában az ítélet nyilvánvalóan nem lesz törvényes, vagyis megalapozatlan lesz, és ha ez az ítélet indokolásából is kideríthetően ez „bírói jog” és „élő jog”, akkor ez Alaptörvényellenes is lesz.

A Kúria 2017-ben saját maga hozta nyilvánosságra a **bírósági jogalkalmazás szabályait**², amelyet azonban – álláspontom szerint – jelen esetben nem tartott be,

² „A klasszikusnak mondható felosztás e tevékenység három szakaszát különbözteti meg: 1.) a tényállás megállapítását; 2.) a jogi norma értelmezését és 3.) a jogkövetkezmény levonását. Ennek a szakaszolásnak az alapja az a formál-logikai felfogás, mely a jogalkalmazást olyan szillogisztikus következtetések sorozatának tartja, amelynek felső premisszája egy norma, alsó premisszája egy tényállás és a következmény szintén normatív formában jelenik meg. Ez az elmélet a jogalkalmazás és jogszabály konkretizálás reálisan létező központi elemének, a logikai műveletek sorozatának tulajdonít kiemelkedő jelentőséget. Eszerint a bírói ítélet az egymást követő logikai következtetések sorozatának az utolsó elemeként jelentkező konklúziója. Lényege az általános és

hiszen a szerződési szabadságon túl nem jelölt meg semmilyen anyagi normát aminek megfeleltette volna a tényállást. Így a szerződési szabadság mellett több megalapozatlan következtetés és ellentmondás van az ítéletben:

- Kúriai ítélet (8.) pont **„a bírói gyakorlat a régi Ptk. mellett is kialakította a tartozáselvállalás jogitézményét”** –Észrevétel: Kérdés, hogy eseti (nem kötelezően alkalmazandó) bírói döntések alapján – anyagi jogi norma hiányában – egy „nem írott” Ptk-ra lehet alapozni a bírósági ítéleletet? További kérdés, hogy **erről a gyakorlatról például a Nyíregyházi Törvényszék sem tudott**, hiszen csak addig jutott el az indokolásában, hogy „rég magánjogunk is ismerte” a tartozáselvállalást,
- Kúriai ítélet (8.) pont: „ A tartozáselvállalás eredményeként az eredeti kötelezett és a tartozást elvállaló személyközött kötelezetti **egyetemlegesség jön létre a jogosulttal szemben fennálló tartozás megfizetésére.** „
Észrevétel: A Kúria kész tényként kezeli az egyetemlegességet, miközben erre vonatkozóan semmilyen anyagi jogszabályt nem jelöl meg, vagyis ezzel a mondattal kapcsolatban megjegyezhetjük, hogy a Kúria szerint létezik egy az írott jogon kívüli Ptk, amelynek a jogforrása a „szerződési szabadság” vagy bírói gyakorlat,
- a Kúria ítélet (9) pont **„Az alperesi nyilatkozatra a megtételkor hatályos régi Ptk-nak a tartozáselismerésre vonatkozó 242.§ (1) (2) bekezdéseiben írt szabályai analógia útján alkalmazhatóak. E szabályok értelmében az érvényes tartozáselismerés/tartozáselvállalás legfontosabb jogkövetkezménye, hogy megfordul a bizonyítás terhe”**
Észrevétel: A Kúria elveti, hogy érdemben foglalkozzon a rPtk. 242.§-ával³, meg se próbálja az alperesi kérelmek (ellenkérelem, fellebbezési, felülvizsgálati) alapján

absztrakt jogi normának deduktív módon az egyedi esetekre vonatkoztatása (szubsumálása), és az ügynek az absztrakt jogi norma, valamint a konkrét tényállás egybevetése és egymásra vetítése útján történő elbírálása. Ez a tevékenység azonban a bírói munkában nem csak a per eldöntése és az ítélet meghozatala alkalmával jelenik meg. Működése ugyanis már az eljárás megindulása után megfigyelhető, amikor a bírő az eljárást megindító beadványban állított tényeket az alkalmazandó jogi norma alá rendelve meghatározza a norma alkalmazásához és a jogkövetkezmény kiváltásához bizonyításra szoruló tényeket. Ennek lényege egy olyan összetett értelmező, kiválasztó, szelektáló tevékenység, amely egyrészt a jogi normák értelmezésével és egymáshoz való viszonyának elemzésével, másrészt a megfelelő tárgyi tudás és köztapasztalatok alapul vételével az eljárást megindító beadványban előadott tényeknek az elbírálás szempontjából jelentős részét releváns tényállássá emeli. Ennek során a jogi norma tartalmazza és meghatározza a jogvita elbírálása során bizonyításra szoruló tényeket. Plósz nyomán általános elfogadott tétel, miszerint a perben csak azokat a tényeket kell bizonyítani, amelyekről a jogszabály alkalmazhatósága függ. Ezeket a tényeket pedig az alkalmazandó jogszabály, az anyagi jogi norma jelöli ki. E tények minősülnek az ügy eldöntése szempontjából jogi tényeknek. **A bíróság feladata, hogy azonosítsa az anyagi jogi norma értelmezése útján a bizonyítandó tényeket, és állapítsa meg az anyagi jogi norma alapján, hogy az adott tény melyik félnek kell bizonyítania (bizonyítási kötelezettség telepítése). Az ítéleti döntés alapját képező ténymegállapítás során az anyagi jogi szabályok tényállási elemét képező tények valóságáról kell, hogy meggyőződjenek a bírő. A bírósági döntés alapját e ténymegállapítás képezi, a bírói ténymegállapításnak pedig fontos garanciája a döntés indoklása (**Kúriai összefoglaló vélemény „Az ítéleti bizonyosság elméleti és gyakorlati kérdései- 2017. október)****

³ - (Tartozáselismerés: rPtk. 242. § (1) A tartozás elismerése a tartozás jogcímét nem változtatja meg, de az elismerőt terhelő annak bizonyítása, hogy tartozása nem áll fenn, bírósági úton nem érvényesíthető, vagy a szerződés érvénytelen. (2) A tartozáselismerés a másik félhez intézett írásbeli nyilatkozattal történik.)

összevetni a felperes által csatolt iratot a jogszabályhellyel, érvényesnek minősíti, anélkül, hogy az alperesi védekezés szerint megvizsgálta volna és egyébként anaalógiaként alkalmazza. Álláspontom szerint itt is megmutatkozik a Kúriai jogalkalmazás eshetőlegessége, elmulasztja a keletkezett okiratot összevetni a hatályos jogszabályi rendelkezéssel, és próbál kapaszkodni analógiaként egy anyagi jogi jogszabályba, **de nyilván a rPtk. 242.§-ából nem lehet levezetni se az egyetemlegességet, se a korlátlan anyagi felelősséget és az anyagi felelősséget sem, hiszen – álláspontom szerint – a csatolt okirat nem felel meg a r.Ptk.242.§-ának sem.**

A Kúriai jogalkalmazásnak csupán a „szerződés-kötési szabadság”-ra (vagyis hatályos és releváns anyagi jogi norma hiányában) alapítása azért is aggályos, hiszen a kötelmi jogszabályokban **gyakran kógens jogszabályi előírások vannak** és ahhoz kapcsolódnak jogkövetkezmények. Pl. az új Ptk.: 6: 206. § - „Tartozáselvállalás” első mondata szerint: **„Ha a felek a teljesítésátvállalásról a jogosultat értesítik, egyetemleges kötelezettség jön létre.”** Vagyis nem ipso facto jön létre egy tartozáselvállalásnál az egyetemleges kötelezettség, hanem a jogszabályban leírt feltételek bekövetkezése esetén. **A Kúria nyilván nem az új Ptk-ra (Ptk. 6:206.§) alapozta ítéletét, de akkor kérdésként merül fel, hogy mire?** A Nyíregyházi Törvényszék ennél pontosabb volt, mert azt mondta, hogy régi magánjogunk is ismerte a tartozáselvállalás szabályait. **A Kúria – álláspontom szerint – hatályos és releváns anyagi jogi norma hiányában - megítélte vagy pontosabb kifejezéssel élve kinyilatkoztatta – hogy itt márpedig teljesítéselvállalás történt a bírósági gyakorlat alapján, (vagyis egy nem írott, párhuzamos Ptk alapján) és ebből a kinyilatkoztatásból vezette le akár az egyetemlegességet, akár a korlátlan anyagi felelősséget, vagy önmagában az anyagi felelősségemet is.**

A fenti – Kúriai és a Nyíregyházi Törvényszék - jogalkalmazásáról elmondható, hogy az követhetetlen, nem felel meg a bírósági jogalkalmazás törvényességét előíró szabályoknak és figyelmen kívül hagyta a hatályos rPtk 242.§-át illetve a felperes által a per egész folyamán hivatkozott új Ptk szabályait.

Álláspontom szerint a „szerződési szabadságra” bírósági ítéletet csak akkor lehet alapozni, ha a Ptk kötelmi különös részében vagy egyéb, bármilyen szintű anyagi jogszabályban van olyan hatályos és releváns jogi norma, aminek meg lehet feleltetni a tényállást, ellenkező esetben a bírósági jogalkalmazás feltétlenül contra legem lesz és az így létrejött bírói jog feltétlenül Alaptörvényellenes lesz.

III.

A Kúria - álláspontom szerint – közbenső ítéletében nem adott „ ésszerű indokolást” a rendelkező részhez, homályban maradt, hogy a „szerződési szabadság”-ból hogyan vezette le minden további kérdés, bizonyítás nélkül a korlátlan és egyetemleges anyagi felelősségemet, valamint a Kúria adós maradt azzal is, hogy a Ptk hatályos és releváns jogszabályát (rPtk.242§) miért nem

vizsgálta érdemben, így – álláspontom szerint – sérült a tisztességes eljáráshoz való jogom „az indokolt bírói döntéshez való jogom” megsértése miatt

Kivonat a 3027/2018. (II. 6.) AB határozatból:

[13] 1. Az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III. 1.) AB határozatában megerősítette a tisztességes bírósági eljárással kapcsolatos korábbi gyakorlatát. Eszerint „a tisztességes eljárás (fair trial) követelménye az eljárásjogi garanciák érvényesülését is felöleli, és egy olyan minőséget jelent, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembe vételével lehet csupán megítélni. Ebből következően egyes részletszabályok hiánya miatt éppúgy, mint valamennyi részletszabály megalkotásának dacára lehet egy eljárás méltánytalan, igazságtalan vagy nem tisztességes. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a tisztességes eljáráshoz való jog magában foglalja az alkotmányszövegben kifejezetten nem nevesített bírósághoz való jog valamennyi feltételét is. (ABH 1998, 91, 9 8–99.) Az Alkotmánybíróság értelmezésében tehát a tisztességes eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik a hatékony bírói jogvédelem követelménye, amely szerint a jogi szabályozással szemben alkotmányos igény, hogy a perbe vitt jogokról a bíróság érdemben dönthessen. Önmagában a bírói út igénybevételének formális biztosítása ugyanis nem elegendő az eljárási garanciák teljesedéséhez, hiszen az alkotmányos szabályban előírt garanciák éppen azt a célt szolgálják, hogy azok megtartásával a bíróság a véglegesség igényével hozhasson érdemi döntést. **A tisztességes eljárás követelménye tehát magában foglalja a hatékony bírói jogvédelem igényét is**” (Indokolás [24]). „Az Alkotmánybíróság korábbi döntései szerint egy eljárás tisztességességét mindig esetről estre lehet csak megítélni, a konkrét ügy körülményeinek figyelembe vételével, ettől függetlenül ugyanakkor nevesíteni lehet számos olyan követelményt, amelyeknek egy eljárásnak meg kell felelnie ahhoz, hogy tisztességesnek minősüljön. Polgári peres eljárásban így a tisztességes bírósági tárgyalás követelményének része a bírósághoz fordulás joga {3215/2014. (IX. 22.) AB határozat, Indokolás [11]–[13]}, a tárgyalás igazságosságának biztosítása {36/2014. (XII. 18.) AB határozat, Indokolás [66]}, a tárgyalás nyilvánossága és a bírósági döntés nyilvános kihirdetése {22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [49]}, a törvény által létrehozott bíróság {36/2013. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [32]–[34]} független és pártatlan eljárása {21/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [58]}, illetve a perek ésszerű időn belül való befejezése {36/2013. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [38]}.” {3025/2016. (II. 23.) AB határozat, Indokolás [19]}

A tisztességes bírósági eljáráshoz való jog, amelyet az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése rögzít, megköveteli, hogy az eljáró fórumok adjanak számot azokról az indokokról, amelyekre döntésüket alapozták. Ez a kötelezettség, amely valamennyi autoritással rendelkező politikai intézményt terhel, az **indokolt bírói döntéshez való jog** formájában keletkeztet igényt a peres felek számára. Az indokolt bírói döntéshez való jog szövegszerűen nem szerepel az Alaptörvényben, ugyanakkor az

Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a tisztességes eljárás követelményének vannak olyan elemei, amelyek anélkül minősülnek alkotmányi rangú eljárási garanciáknak, hogy azokat az Alaptörvény nevesítené.³³ Ezt az értelmezést követi az EJEK is, amely kifejezetten nem említett részjogosítványok széles körét – közöttük az indokolt bírói döntéshez való jogot (right to a reasoned judgment) – vezette le az Emberi Jogok Európai Egyezményének (a továbbiakban EJEK) 6. cikkéből

IV. A Kúriai közbenső ítéletben ... álláspontom szerint – a Kúria megsértette a bírósági jogalkalmazás szabályait és a „szerződési szabadság”nak olyan értelmezést tulajdonít, amely helyettesíthet akár nem létező anyagi jogi normákat, pótolhat közens jogszabályi rendelkezéseket, vagyis tökéletes hézagpótló bármilyen kötelmi jogi ügyben, vagyis jolly joker szerepe van. Ezen Kúriai értelmezés nyilván ellentmond a józan észnek és a súlyosan sérti a bírósági ítéletek, a bírói jog kiszámíthatóságát (a Kúriától az Alaptörvényben elvárt egységes jogalkalmazás biztosítását), a jogbiztonságot, a jogállami bírói jogalkalmazást, a jogállamot.

V.

Mellékletek:

- I/1 Ügyvédi meghatalmazás,
- I/2 Kúriai Ítélet
- I/3. Igazolási kérelem

Budapest, 2021.09.06.

Tisztelettel:

indítványozó

